

Presenting a structural model of school connectedness based on social- academic boredom with the mediating role of alexithymia in highschool students

Melika Salehi Afshar¹, Akbar Mohammadi², Sara Haghighat³

1. Ph.D Candidate in Psychology, Department of Educational Psychology, Garmsar Branch, Islamic Azad University, Garmsar, Iran. E-mail: salehifsharmelika@gmail.com

2. Assistant Professor, Department of Educational Psychology, Garmsar Branch, Islamic Azad University, Garmsar, Iran. E-mail: Psychic2006@gmail.com

3. Assistant Professor, Department of Educational Psychology, Garmsar Branch, Islamic Azad University, Garmsar, Iran. E-mail: sarahaghighat58@yahoo.com

ARTICLE INFO

Article type:
Research Article

Article history:
Received 27 March 2024
Received in revised form
24 April 2024
Accepted 30 May 2024
Published Online 22
August 2024

Keywords:
school connectedness,
academic boredom,
alexithymia

ABSTRACT

Background: Adolescents worldwide spend almost a quarter of their lives in schools and classrooms, making schools a significant influence on students. The relationships formed in classrooms with teachers and peers can profoundly impact adolescents' social outcomes and educational experiences.

Aims: This research aimed to present a structural model of school connectedness based on academic boredom, with a focus on the mediating role of alexithymia among high school students.

Methods: This study employed a cross-sectional correlational research design. The statistical population included all second-level high school students in Tehran during the academic year 2021-2022, with 341 participants' selected using cluster random sampling. The study utilized measures for School Connectedness (Brown & Evans, 2002), Academic Boredom (Fraser et al., 1995), and Alexithymia (Toronto, 1994). Data analysis was conducted using SPSS-V23 and Lisrel-V8.8 software, with structural equation modeling used to test the research hypotheses.

Results: The research findings indicated a good fit of the proposed model. The results revealed a significant total path coefficient ($p = 0.001$, $\beta = -1.39$) between academic boredom and school connectedness. This suggests a relationship between secondary-level students' school connectedness, academic boredom, and alexithymia mediation.

Conclusion: The study recommends enhancing coordination between counseling centers and school counselors to foster stronger school connectedness, reduce academic boredom, and address emotional challenges among students. Paying attention to these variables can aid researchers and therapists in developing preventive measures and more effective interventions.

Citation: Salehi Afshar, M., Mohammadi, A., & Haghighat, S. (2024). Presenting a structural model of school connectedness based on social-academic boredom with the mediating role of alexithymia in highschool students. *Journal of Psychological Science*, 23(138), 151-165. [10.52547/JPS.23.138.151](https://doi.org/10.52547/JPS.23.138.151)

Journal of Psychological Science, Vol. 23, No. 138, 2024

© The Author(s). DOI: [10.52547/JPS.23.138.151](https://doi.org/10.52547/JPS.23.138.151)

✉ **Corresponding Author:** Akbar Mohammadi, Assistant Professor, Department of Educational Psychology, Garmsar Branch, Islamic Azad University, Garmsar, Iran.
E-mail: Psychic2006@gmail.com, Tel: (+98) 9123895367

Extended Abstract

Introduction

Adolescents worldwide spend a significant portion of their lives in schools and classrooms, where the impact on students can be profound. The relationships formed within these settings with teachers and peer groups can greatly influence adolescents, particularly in terms of their social outcomes and educational experiences (McCobb et al., 2022). Recent research in education and health has emphasized the importance of the social and psychological connection with school as a protective and developmental factor for adolescents (Iguni et al., 2021). Students who feel a sense of care and belonging in their school environment tend to perform better academically (Hyang, 2022). This connection is encapsulated in the concept of "attachment to school," which is recognized as a robust predictor of academic and social success (Hahn, 2021). Attachment to school refers to students' feelings of interest, connection, and pride toward their teachers, staff, administrators, and the school itself (Justin, 2020). Schools are widely regarded as expansive social environments where students share beliefs, values, standards, and concerns. Moreover, students' cognitive and emotional development is significantly influenced by school characteristics, and learning occurs within a social framework both inside and outside the classroom (Daily, 2019). Students' sense of belonging to their school is associated with high academic standards, strong teacher support, positive adult-student communication, and a safe physical and social environment (Hord et al., 2018).

Method

The present research employed a descriptive-correlational method for data collection using structural equation modeling. The statistical population consisted of all second-level high school students in Tehran during the academic year 2021-2022 who were actively studying. There are differing opinions regarding sample size in structural equation model correlation research; however, it is generally agreed that this model, akin to factor analysis, benefits from a larger sample size (Tabachnik &

Fidel, 2001). Boomsma (1983, as cited in Tabachnik & Fidell, 2001) suggested that a sample size of around 200 individuals is adequate for model fitting. Considering the expected effect size, distribution of measured variables, and test power, at least 10 subjects per estimated parameter may be sufficient, especially with a large effect size and normally distributed variables (Tabachnik & Fidell, 2001).

Thus, the minimum required sample size for this study, factoring in the number of estimated parameters in the model, was determined to be at least 300 students. To account for potential dropouts and increase generalizability, a sample of 350 second-year male high school students was selected. Random cluster sampling was employed, wherein three schools were randomly chosen from regions 4 and 7 in Tehran. Subsequently, four classes were randomly selected from each school, and questionnaires were distributed among the students in these classes. It is noteworthy that three individuals were excluded due to the non-return of questionnaires, and six were excluded due to incomplete responses, resulting in a final sample size of 341 participants (147 girls and 194 boys).

Results

The information presented in Table 1 displays the statistical characteristics of the research variables, including mean, standard deviation, skewness, and kurtosis. The skewness and kurtosis values fall within an acceptable range (within ± 2) for assessing the normality of the data. Based on these values, we can assume the normality of the data. Furthermore, the results indicate that within the construct of emotional failure, the highest average is associated with difficulty in describing emotions, while the lowest average is associated with difficulty in identifying emotions. Regarding the school connection construct, the highest average pertains to a sense of belonging, whereas the lowest average relates to belief.

In this section, the confirmatory structural equation model was utilized to explore the relationships among the research variables. The process involved drawing the model structure, applying model constraints, and employing the maximum likelihood method. Figures 1 and 2 illustrate the implemented model and the fit path diagram obtained from this analysis.

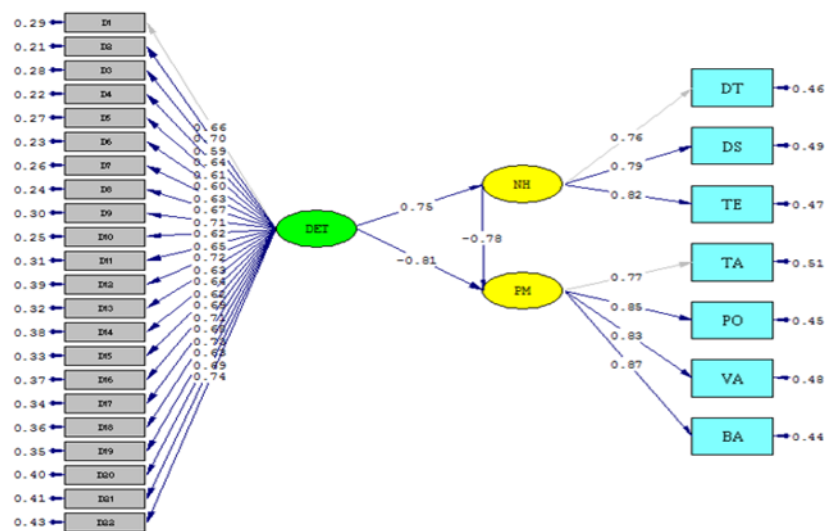

Figure 1. Research hypothesis model in factor loading mode

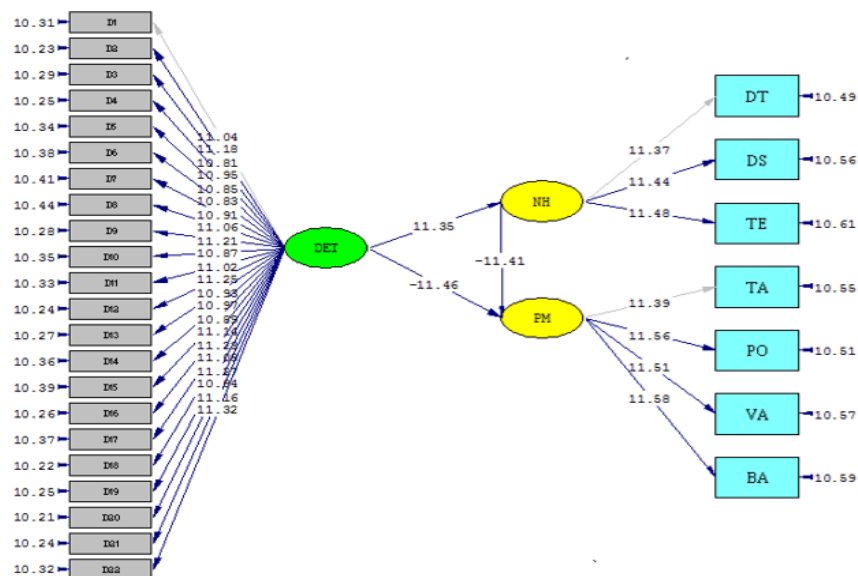

Figure 2. Research hypothesis model in the significance mode of coefficients

Conclusion

The present study aimed to develop a structural model of school attachment based on academic burnout with emotional inadequacy as a mediating factor among secondary school students. The findings indicated that academic boredom indirectly influences school bonding through emotional deficiency in high school students. These results align with previous studies (Nik Andam Kermanshahi et al., 2021; Rajaei et al.,

2021; Mazlounian & Khazaei, 2021; Mazlounian et al., 2016). In a study by Haqdoost (2018), factors impacting academic boredom among high school students were identified from the perspectives of teachers, professionals, and students. The study revealed that significant factors contributing to high school students' boredom included physical discomfort, insufficient knowledge about university courses, inexperienced teachers, and familial discord.

Additionally, Tominen et al. (2014) found that boredom in school and lessons correlated with poor academic and psychological outcomes, highlighting that academically successful students may also experience boredom and emotional fatigue. Therefore, academic boredom manifests in two facets: classroom-related conditions where teaching environments become unappealing, and a multifaceted psychological construct necessitating enhanced support within educational settings (Sharp et al., 2020).

Ethical Considerations

Compliance with ethical guidelines: This article is taken from the doctoral dissertation of the first author in the field of psychology and education of exceptional children in the Faculty of Psychology, University of Tehran. In order to maintain ethical principles in this research, it was tried to collect data after obtaining the consent of the participants. Also, the participants were assured about confidentiality in maintaining personal information and providing results without specifying the names and details of people's birth certificates.

Funding: This study was conducted as a PhD thesis with no financial support.

Authors' contribution: The first author was the senior author, the second were the supervisors and the third was the advisors.

Conflict of interest: the authors declare no conflict of interest for this study.

Acknowledgments: I would like to thank the participants of the study.

ارائه مدل ساختاری پیوند با مدرسه بر اساس دلزدگی تحصیلی با میانجی گری نارسایی هیجانی در دانش آموزان مقطع متوسطه

ملیکا صالحی افشار^۱، اکبر محمدی^{۲*}، سارا حقیقت^۳

۱. دانشجوی دکتری روانشناسی، گروه روانشناسی تربیتی، واحد گرمسار، دانشگاه آزاد اسلامی، گرمسار، ایران.

۲. استادیار، گروه روانشناسی تربیتی، واحد گرمسار، دانشگاه آزاد اسلامی، گرمسار، ایران.

۳. استادیار، گروه روانشناسی تربیتی، واحد گرمسار، دانشگاه آزاد اسلامی، گرمسار، ایران.

چکیده

مشخصات مقاله

نوع مقاله:

پژوهشی

تاریخچه مقاله:

دریافت: ۱۴۰۳/۰۱/۰۸

بازنگری: ۱۴۰۳/۰۲/۰۵

پذیرش: ۱۴۰۳/۰۳/۱۰

انتشار برخط: ۱۴۰۳/۰۶/۰۱

کلیدواژه‌ها:

پیوند با مدرسه،

دلزدگی تحصیلی،

نارسایی هیجانی

زمینه: نوجوانان سراسر دنیا تقریباً یک چهارم اوقات زندگی‌شان را در مدارس و کلاس درس می‌گذرانند و مدرسه تأثیر بالقوه قوی بر دانش آموزان دارد و روابط ایجاد شده در کلاس درس با معلمان و گروه همسالان می‌تواند تأثیر زیادی بر زندگی نوجوانان به ویژه بر پیامدهای اجتماعی و تحصیلی آن‌ها داشته باشد.

هدف: این پژوهش با هدف، ارائه مدل ساختاری پیوند با مدرسه بر اساس دلزدگی تحصیلی با میانجی گری نارسایی هیجانی در دانش آموزان مقطع متوسطه انجام شد.

روش: روش پژوهش به لحاظ هدف کاربردی و به لحاظ روش گردآوری داده‌ها توصیفی از نوع همبستگی بود. جامعه آماری پژوهش حاضر شامل کلیه دانش آموزان دوره دوم متوسطه شهر تهران در سال تحصیلی ۱۴۰۱-۱۴۰۰ تشکیل دادند که تعداد ۳۴۱ نفر با روش نمونه‌گیری تصادفی خوشه‌ای انتخاب شدند. در این پژوهش از ابزارهای پیوند با مدرسه (براون و ایوانز، ۲۰۰۲)، دلزدگی تحصیلی (پکران و همکاران، ۲۰۰۵) و نارسایی هیجانی (تورنتو، ۱۹۹۴) استفاده شد. به منظور تجزیه و تحلیل داده‌ها پاسخگویی به فرضیه‌های پژوهش از مدل‌یابی معادلات ساختاری با نرم‌افزار SPSS-V23 و LISREL-V8.8 استفاده گردید.

یافته‌ها: یافته‌های پژوهش نشان داد که مدل از برازش مناسبی برخوردار است. نتایج پژوهش نشان داد ضریب مسیر کل (مجموع ضرایب مسیرهای مستقیم و غیرمستقیم) بین دلزدگی تحصیلی با پیوند با مدرسه معنادار بود ($\beta = -1/39$, $p = 0/001$). بر این اساس می‌توان گفت، بین پیوند با مدرسه دانش آموزان مقطع متوسطه بر اساس دلزدگی تحصیلی با میانجی گری نارسایی هیجانی رابطه وجود دارد.

نتیجه‌گیری: بنابراین پیشنهاد می‌گردد هماهنگی لازم بین مراکز مشاوره و مشاورین مدارس مورد تأکید بیشتری قرار گیرد تا ضمن بهبود پیوند با مدرسه زمینه کاهش دلزدگی تحصیلی و نارسایی هیجانی فراهم گردد. لذا توجه به متغیرهای مذکور در پیشگیری و طراحی درمان‌های مناسب‌تر به پژوهشگران و درمانگران یاری می‌رساند.

استناد: صالحی افشار، ملیکا؛ محمدی، اکبر، و حقیقت، سارا (۱۴۰۳). ارائه مدل ساختاری پیوند با مدرسه بر اساس دلزدگی تحصیلی با میانجی گری نارسایی هیجانی در دانش آموزان مقطع متوسطه. مجله علوم روانشناختی، دوره ۲۳، شماره ۱۳۸، ۱۵۱-۱۶۵.

DOI: [10.52547/JPS.23.138.151](https://doi.org/10.52547/JPS.23.138.151) ۱۴۰۳، شماره ۲۳، ۱۳۸

© نویسنده‌گان.

مقدمه

پس از گذران دوران کودکی و با پای گذاشتن انسان به دوران نوجوانی تغییراتی در وی حاصل شده و از جمله این تغییرات می‌توان به تمایل افراد به کسب استقلال اشاره کرد (جراحی و همکاران، ۱۴۰۲). در این سن نوجوانان برای کسب استقلال توجه ویژه‌ای به محیط خارج از خانواده دارند. غالباً محیط همسالان در این سن چندان محیط سالمی نمی‌باشد و انحرافات از قبیل استعمال دخانیات، انحرافات جنسی و مصرف مواد مخدر در آن مشاهده می‌شود (جونز و همکاران، ۲۰۲۲). نوجوانان سراسر دنیا تقریباً یک‌چهارم اوقات زندگی‌شان را در مدارس و کلاس درس می‌گذرانند و مدرسه تأثیر بالقوه قوی بر دانش‌آموزان دارد و روابط ایجاد شده در کلاس درس با معلمان و گروه همسالان می‌تواند تأثیر زیادی بر زندگی نوجوانان به‌ویژه بر پیامدهای اجتماعی و تحصیلی آن‌ها داشته باشد (مک‌کاب همکاران، ۲۰۲۲). طی سال‌های اخیر، پژوهشگران حوزه آموزش و سلامت مشخص ساختند که پیوند اجتماعی و روان‌شناختی با مدرسه یک عامل محافظتی و رشدی برای تمام نوجوانان است (ایگونی و همکاران، ۲۰۲۱). دانش‌آموزانی که احساس می‌کنند مورد مراقبت قرار می‌گیرند و به مدرسه خود تعلق دارند، در مدرسه موفق‌تر دارند (هیانگ، ۲۰۲۲). این مفهوم به بهترین شکل به‌وسیله سازه پیوند با مدرسه توصیف می‌شود که پیش‌بین نیرومندی برای پیامدهای تحصیلی و اجتماعی تلقی می‌شود (هان، ۲۰۲۱). پیوند با مدرسه^۱ به علاقه و دل‌بستگی دانش‌آموزان به معلمان، کارکنان و مدیران و افتخار نسبت به مدرسه اشاره دارد (جاستین، ۲۰۲۰). توافقی عمومی وجود دارد که مدارس محیط اجتماعی بزرگی هستند که در آن دانش‌آموزان از اعتقادات، ارزش‌ها، معیارها و نگرانی‌های مشترک برخوردارند. همچنین عملکردهای شناختی و عاطفی دانش‌آموزان به‌وسیله ویژگی‌های مدرسه شکل می‌گیرد و یادگیری در مدرسه در یک محیط اجتماعی، هم در درون و هم بیرون کلاس درس صورت می‌گیرد (دیلی، ۲۰۱۹). حس تعلق به مدرسه در دانش‌آموزان به استانداردهای تحصیلی بالا، حمایت بالای معلم، جو مثبت ارتباطی دانش‌آموز بزرگ‌سال و بافت فیزیکی اجتماعی امن مربوط است (هورد و همکاران، ۲۰۱۸).

یکی از اهداف و وظایف مهم آموزش و پرورش ایجاد زمینه برای رشد همه‌جانبه فرد و تربیت انسان‌های سالم، کارآمد و مسئول برای ایفای نقش در زندگی فردی و اجتماعی است (شارپو همکاران، ۲۰۲۰؛ شارپ و همکاران، ۲۰۲۱). از بین این عوامل دلزدگی تحصیلی^۲ یکی از مهم‌ترین عامل‌های بازدارنده اهداف فردی در آموزش است (خان و همکاران، ۲۰۱۹). دلزدگی، هیجانی منفی و منفعل‌کننده است که با تجربه‌هایی از قبیل داشتن احساس‌های ناخوشایند، برانگیختگی فیزیولوژیکی سطح پایین، فقدان ادراک شده تحریک شناختی، افکار نامرتب با تکلیف (برای مثال خیال‌پردازی)، به طول انجامیدن ذهنی زمان و تکانه‌هایی برای فرار از موقعیت القاء‌کننده دلزدگی از راه عدم مشارکت، توصیف می‌شود (ایرن و کوسکون، ۲۰۱۶). درواقع، دلزدگی یک هیجان است که شامل مولفه‌های عاطفی (احساسات ناخوشایند آزاردهنده)، شناختی (ادراکات تغییر یافته در مورد زمان) و انگیزشی (انگیزش برای تغییر فعالیت یا ترک موقعیت) است. در بدو امر به نظر می‌رسد که دلزدگی یک هیجان زودگذر است، اما مرور پیامدهای گزارش شده دلزدگی در پژوهش‌های تجربی متعدد، کامل برانگیز است (شارپ و همکاران، ۲۰۱۷). به‌صورت کلی دلزدگی تحصیلی نتایج بسیار منفی بر روی یادگیری فراگیران و نیز توانایی آن‌ها برای به‌کارگیری راهبردهای شناختی و سایر راهبردهای آموزشی در هنگام مطالعه در محیط آموزشی و حتی سایر موقعیت‌ها همچون خانه است (دراگواسلاویک و بلیک، ۲۰۲۱).

باوجود مشخص شدن ارتباط پیوند با مدرسه با دلزدگی تحصیلی به نظر می‌رسد این متغیرها علاوه بر تأثیر مستقیم به‌صورت غیرمستقیم و با تأثیرگذاری بر مؤلفه‌های میانجی نیز بر پیوند با مدرسه اثرگذار باشد که در برخی از پژوهش‌های پیشین این امر موردتوجه قرار گرفته است ولی این حیطه نیاز به مطالعات بیشتری دارد، از عوامل واسطه‌ای که نقش آن توسط پژوهشگران مورد غفلت قرار گرفته است، می‌توان به نارسایی هیجانی^۳ اشاره کرد (باگی و همکاران، ۲۰۲۰) این مسئله می‌تواند آن‌قدر شدید و غیرقابل کنترل باشد که در عملکرد روزانه و تمرکز فرد اختلال ایجاد کند (کیانی و موسوی، ۱۳۹۸). نارسایی هیجانی، ناتوانی در پردازش شناختی اطلاعات هیجانی و تنظیم هیجان‌ها است (ایمانی و دهقان، ۱۳۹۹) و

3. alexithymia

1. school connection

2. academic boredom

هر کشوری دارد، پژوهش‌های زیادی عوامل و فرآیندهای مرتبط با پیوند با مدرسه را بررسی نموده‌اند. با این حال خلأ پژوهشی جامع که در آن عوامل مرتبط با پیوند با مدرسه در چارچوب یک مدل علی برای تبیین این پدیده کنار هم قرار گیرند، در جامعه‌ی دانش‌آموزان ایرانی احساس می‌شود. از این روی پژوهش حاضر درصدد پاسخگویی به این سؤال است که مدل ساختاری پیوند با مدرسه بر اساس دلزدگی تحصیلی با میانجی‌گری نارسایی هیجانی در دانش‌آموزان مقطع متوسطه از برازش مطلوبی برخوردار است؟

روش

الف) طرح پژوهش و شرکت‌کنندگان: روش پژوهش حاضر، به لحاظ روش گردآوری داده‌ها توصیفی-همبستگی از طریق الگویابی معادلات ساختاری بود. جامعه آماری پژوهش حاضر را کلیه دانش‌آموزان مقطع دوم متوسطه در شهر تهران در سال تحصیلی ۱۴۰۰-۱۴۰۱ که مشغول به تحصیل بودند، تشکیل دادند. درباره حجم نمونه در پژوهش‌های مربوط به روش تحقیق همبستگی از نوع مدل معادلات ساختاری نظرات گوناگون وجود دارد ولی همه بر این موضوع توافق دارند که مدل معادلات ساختاری شبیه تحلیل عامل از فنون آماری است که با نمونه بزرگ قابل اجرا می‌باشد (تاباچنیک و فیدل، ۲۰۰۱). بومسما (۱۹۸۳)، به نقل از تاباچنیک و فیدل، (۲۰۰۱) حجم حدود ۲۰۰ نفر را برای برازش مدل کافی دانسته است. بر اساس اندازه اثر مورد انتظار و توزیع متغیرهای اندازه‌گیری شده و همچنین لحاظ توان آزمون، به ازای هر پارامتر برآورد شده حداقل ۱۰ آزمودنی ممکن کافی باشد، به شرط اینکه اندازه برآورد اثر بزرگ باشد و متغیرهای اندازه‌گیری شده دارای توزیع نرمال باشند (تاباچنیک و فیدل، ۲۰۰۱). بنابراین حداقل نمونه پژوهش حاضر با در نظر گرفتن تعداد پارامترهای برآورد شده در مدل حداقل ۳۰۰ نفر از دانش‌آموزان بود، که با در نظر گرفتن ریزش‌های احتمالی و افزایش تعمیم‌پذیری ۳۵۰ دانش‌آموز پسر مقطع دوم متوسطه به عنوان نمونه پژوهش انتخاب شد. روش نمونه‌گیری در این پژوهش، نمونه‌گیری تصادفی خوشه‌ای بود. بدین صورت که از میان مدارس متوسطه منطقه ۴ و ۷ در شهر تهران ابتدا سه مدرسه به تصادف انتخاب شد و سپس از هر مدرسه چهار کلاس به تصادف انتخاب و در نهایت پرسشنامه‌ها در میان دانش‌آموزان آن کلاس‌ها توزیع شد. لازم به ذکر

دربرگیرنده مؤلفه‌های دشواری در شناسایی احساسات و تمایز بین احساسات و تهییج‌های بدنی مربوط به انگیزش هیجانی، دشواری در توصیف احساسات، ضعف در خیال‌پردازی، سبک‌شناختی عینی و جهت‌گیری فکری بیرونی است (خواجه و خضری مقدم، ۱۳۹۵). لان (۲۰۲۰) در توصیف این افراد بیان می‌کند که افراد مبتلا به نارسایی هیجانی، تهییج‌های بدنی بهنجار را بزرگ می‌کنند، نشانه‌های بدنی انگیزش هیجانی را بد تفسیر می‌کنند، درماندگی هیجانی را از طریق شکایت‌های بدنی نشان می‌دهند و در اقدامات درمانی نیز به دنبال نشانه‌های بدنی هستند (فرزادینیا، ۱۴۰۰). درواقع، ویژگی‌های اساسی که برای برقراری یک رابطه صمیمی نیاز است در این افراد با نارسایی هیجانی پایین است (زمائیرولا و همکاران، ۲۰۱۸). ادواردز و همکاران (۲۰۲۰) معتقدند که افراد با نارسایی هیجانی نیاز قوی به وابستگی دارند که نتیجه‌اش شک و تردید و بی‌اعتمادی به دیگران است. به دلیل بی‌تفاوتی و بی‌علاقگی نسبت به دیگران، مشکلات بین شخصی متعدد در افراد با نارسایی هیجانی مشاهده شده است. این افراد در بیان نیازهایشان به دیگران مشکل دارند و توانایی مقابله با چالش‌های بین شخصی در موقعیت‌های اجتماعی را ندارند (جوردن و اسمیت، ۲۰۱۷). پژوهش‌های انجام‌شده در این زمینه، یافته‌های پیرز و همکاران (۲۰۲۰) در پژوهش خود یک رابطه منفی معنی‌داری بین نارسایی هیجانی و پیشرفت تحصیلی گزارش کردند.

پژوهش حاضر، برای تبیین چرایی استفاده دانش‌آموزان از راهبرد پیوند با مدرسه سعی در روشن نمودن سازوکارهای زیربنایی آن دارد. زیرا با توجه به این که پژوهش‌های بسیاری مؤید آن است که پیوند با مدرسه در بلندمدت منجر به افزایش عملکرد و پیشرفت تحصیلی می‌گردد، تمرکز بر عوامل اثرگذار آن در حیطه تحصیلی مهم است. به علاوه، هرچند در سال‌های اخیر، در مورد تأثیر عوامل مختلف بر پیوند با مدرسه مطالعات متعددی انجام پذیرفته است، لکن بررسی پیشایندهای پیوند با مدرسه در پژوهش‌های پیشین نادیده گرفته شده است. از این رو، برای رسیدن به نتایج معتبر و دقیق‌تر و به‌ویژه برای برطرف کردن خلأ پژوهشی در زمینه دلزدگی تحصیلی و نارسایی هیجانی، هنوز به پژوهش‌های بیشتری نیاز است تا بتوان با تکیه به نتایج حاصل از آن به تبیین بهتری در این زمینه دست یافت. بنابراین، بر اساس مطالب ذکرشده، با توجه به تأثیرات سازنده پیوند با مدرسه در بین دانش‌آموزان و اثرات مطلوبی که بر نظام آموزشی

است که از بین این تعداد ۳ نفر به علت بازگشت ندادن پرسشنامه‌ها و ۶ نفر به علت کامل پر نکردن پرسشنامه‌ها حذف شدند و تعداد نهایی نمونه ۳۴۱ نفر (۱۴۷ دختر و ۱۹۴ پسر) بود.

(ب) ابزار

پرسشنامه پیوند با مدرسه (SCS)^۱: برای سنجش متغیر پیوند مدرسه از مقیاس پیوند با مدرسه ساخته براون و ایوانز (۲۰۰۲) استفاده شد. این مقیاس متشکل از ۱۶ ماده است که بر اساس یک مقیاس درجه‌بندی لیکرت، از کاملاً مخالفم (۱)، مخالفم (۲)، موافقم (۳)، و کاملاً موافقم (۴) درجه‌بندی شده است. کمترین نمره در این مقیاس ۱۶ و بیشترین نمره آن ۶۴ است. نمره بالاتر، در این مقیاس نشان‌دهنده پیوند با مدرسه بالاتر است. این مقیاس متشکل از چهار زیرمقیاس تعهد، توان، تعلق و باور به قواعد است. براون و ایوانز (۲۰۰۲) ضریب پایایی این مقیاس را با استفاده از روش آلفای کرونباخ برابر با ۰/۸۶ گزارش نمودند. در پژوهش قاسمی و همکاران (۱۳۹۶) ضرایب آلفای کرونباخ برای زیرمقیاس‌های تعهد^۲، توان^۳، تعلق^۴ و باور به قواعد^۵ به ترتیب ۰/۶۴، ۰/۷۸، ۰/۶۹ و ۰/۵۹ و ضرایب به روش تنصیف اسپیرمن-براون برای این زیرمقیاس‌ها به ترتیبی که در بالا ذکر شد ۰/۶۵، ۰/۷۳، ۰/۶۷ و ۰/۶۰ به دست آمده است. روایی سازه این مقیاس در پژوهش‌های بسیاری به اثبات رسیده است. در پژوهش براون و ایوانز (۲۰۰۲) ساختار عاملی این مقیاس، با به کارگیری روش تحلیل عاملی، مورد تأیید قرار گرفته است. در پژوهش سماوی (۱۳۹۱) به منظور تعیین روایی مقیاس پیوند با مدرسه (براون و ایوانز، ۲۰۰۲) یک تحلیل عامل تأییدی روی ماده‌های این مقیاس انجام شد که در اجرای تحلیل عامل تأییدی مقیاس پیوند با مدرسه همه ماده‌ها بار عاملی معناداری با عامل مربوط به خود داشتند و تمام ضرایب عاملی بالای ۰/۴۰ بودند. پایایی این پرسشنامه در پژوهش حاضر ۰/۸۲ بود.

پرسشنامه دلزدگی تحصیلی (ABS)^۶: مقیاس دلزدگی تحصیلی یکی از مقیاس‌های فرعی پرسشنامه هیجانات پیشرفت (پکران، گوئتر و پری، ۲۰۰۵) است. این مقیاس ۲۲ سؤالی به منظور اندازه‌گیری سطح دلزدگی

دانش آموزان در حین کلاس و یادگیری طراحی شده است. با این حال معمولاً در پژوهش‌های صورت گرفته (برای مثال پکران و همکاران، ۲۰۱۰؛ تسه و همکاران، ۲۰۱۴) از ۵ یا ۶ سؤال دلزدگی کلاسی یا دلزدگی مرتبط با یادگیری به منظور سنجش هر یک از این دو وجه دلزدگی تحصیلی استفاده می‌شود. در هر دو این مقیاس‌ها پاسخ‌دهنده‌ها باید بر اساس یک مقیاس لیکرت ۵ درجه‌ای (از ۱= کاملاً مخالف تا ۵= کاملاً موافق) به پرسش‌ها پاسخ دهند. پکران و همکاران (۲۰۰۲) با تحلیل عامل اکتشافی روایی سازه‌ای این عامل را به عنوان یکی از مقیاس‌های فرعی پرسشنامه هیجانات تحصیلی نشان داد، همچنین پایایی ۰/۹۲ برای دو وجه این مقیاس فرعی گزارش کردند. در ایران نیکدل، کدیور، فرزاد و کریمی (۱۳۸۹) بر روی یک نمونه ۶۰۰ نفری از دانش آموزان دختر و پسر دبیرستانی روایی پرسشنامه و مقیاس‌های فرعی دلزدگی (دلزدگی کلاسی و دلزدگی مرتبط با یادگیری) را احراز کردند. تحلیل عامل تأییدی، روایی سازه مقیاس دلزدگی را نشان داد و ضریب پایایی آلفای این دو مقیاس به ترتیب برابر با ۰/۸۳ و ۰/۸۶ گزارش کردند. پایایی این پرسشنامه در پژوهش حاضر ۰/۷۱ بود.

نارسایی هیجانی تورنتو (TAS)^۷: این مقیاس در سال ۱۹۸۶ به وسیله تیلور ساخته شد و در سال ۱۹۹۴ توسط باگی و پارکر تجدید نظر شد. این آزمون یک مقیاس ۲۰ سؤالی است و سه زیرمقیاس دشواری در تشخیص احساسات (شامل ۷ ماده)، دشواری در توصیف احساسات (شامل ۵ ماده) و تفکر عینی (شامل ۸ ماده) را در اندازه‌های پنج درجه‌ای لیکرت از نمره ۱ (کاملاً مخالف) تا نمره ۵ (کاملاً موافق) می‌سنجد. یک نمره کلی برای نارسایی هیجانی محاسبه می‌شود. در این مقیاس حداقل نمره و حداکثر نمره آن به ترتیب ۲۰ و ۱۰۰ است و هرچه نمره آزمودنی بیشتر باشد بیانگر سطح بالایی از نارسایی هیجانی است. ویژگی‌های روان‌سنجی این مقیاس در پژوهش‌های متعدد بررسی و تأیید شده است. باگی و همکاران (۱۹۹۴) دریافتند که در پژوهش اعتباریابی آن‌ها، FTAS-20 واجد سه عامل ساختاری است که با سازه نارسایی هیجانی همخوانی داشت. در نسخه فارسی بشارت (۱۳۸۸)، مقیاس نارسایی هیجانی ضرایب آلفای کرونباخ

^۵. belief in the rules

^۶. academic boredom Scale

^۷. Toronto Alexithymia Scale

^۱. School Connection Scale (SCS)

^۲. commitment

^۳. power

^۴. belonging

در بخش استنباطی با توجه به ماهیت سؤال پژوهش از مدل سازی معادلات ساختاری به روش تحلیل مسیر استفاده شد. لازم به ذکر است برای تجزیه و تحلیل داده ها از نرم افزار آماری SPSS-23 و Lisrel V7.80 استفاده شد.

یافته‌ها

در جدول ۱، شاخص‌های مرکزی و پراکندگی مربوط به متغیرهای پژوهش نمایش داده شده است. لازم به ذکر است، کمینه و بیشینه هر یک از متغیرها آورده شده است.

جدول ۱. مشخصه‌های آماری متغیرهای پژوهش

سازه	بعد	میانگین	انحراف استاندارد	چولگی	کشیدگی
نارسایی هیجانی	دشواری در تشخیص احساسات	۳/۲۳	۰/۷۸	-۰/۰۶	۰/۳۷
	دشواری در توصیف احساسات	۳/۳۲	۰/۸۴	-۰/۱۱	-۰/۵۴
	تفکر عینی	۳/۳۰	۰/۷۵	-۰/۰۵	-۰/۵۴
پیوند مدرسه	تعهد	۳/۱۵	۰/۶۹	-۰/۰۸	۰/۳۲
	توان	۳/۱۷	۰/۷۴	-۰/۱۶	۰/۴۲
	تعلق	۳/۱۸	۰/۷۲	۰/۰۸	۰/۱۸
	باور	۳/۱۲	۰/۸۲	۰/۱۱	۰/۱۰
دلزدگی تحصیلی		۳/۲۱	۰/۸۵	-۰/۰۸	۰/۰۹

کمترین میانگین مربوط به دشواری در تشخیص احساسات و در سازه پیوند با مدرسه بیشترین میانگین مربوط به تعلق و کمترین میانگین مربوط به باور است. نرمال بودن داده‌های مربوط به متغیرهای پژوهش با استفاده از آزمون کولموگروف-اسمیرنوف مورد بررسی قرار گرفت که نتایج آن در جدول زیر منعکس شده است.

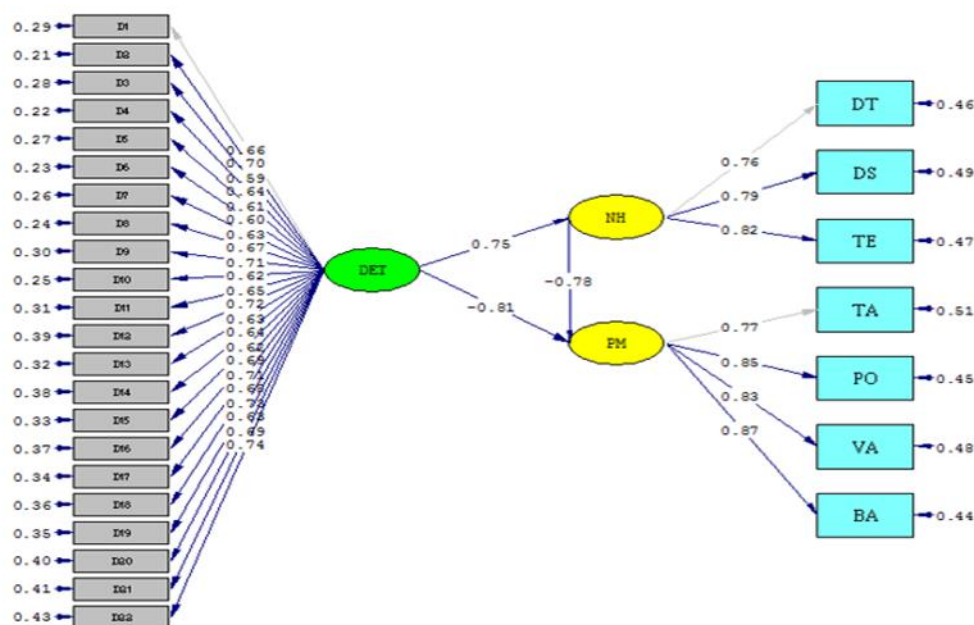
اطلاعات جدول ۱ مشخصه‌های آماری همچون میانگین، انحراف استاندارد، چولگی و کشیدگی را برای متغیرهای پژوهش نشان می‌دهد. همچنین، با توجه به مقادیر چولگی و کشیدگی که در بازه‌ی معقول (۲- و ۲) برای حدس بر نرمال بودن داده‌ها قرار دارند، می‌توان فرض نرمال بودن داده‌ها را مطرح کرده و پذیرفت که با توجه به نتایج فوق در سازه نارسایی هیجانی بیشترین میانگین مربوط به دشواری در توصیف احساسات و

جدول ۲. خلاصه آزمون کولموگروف اسمیرنوف

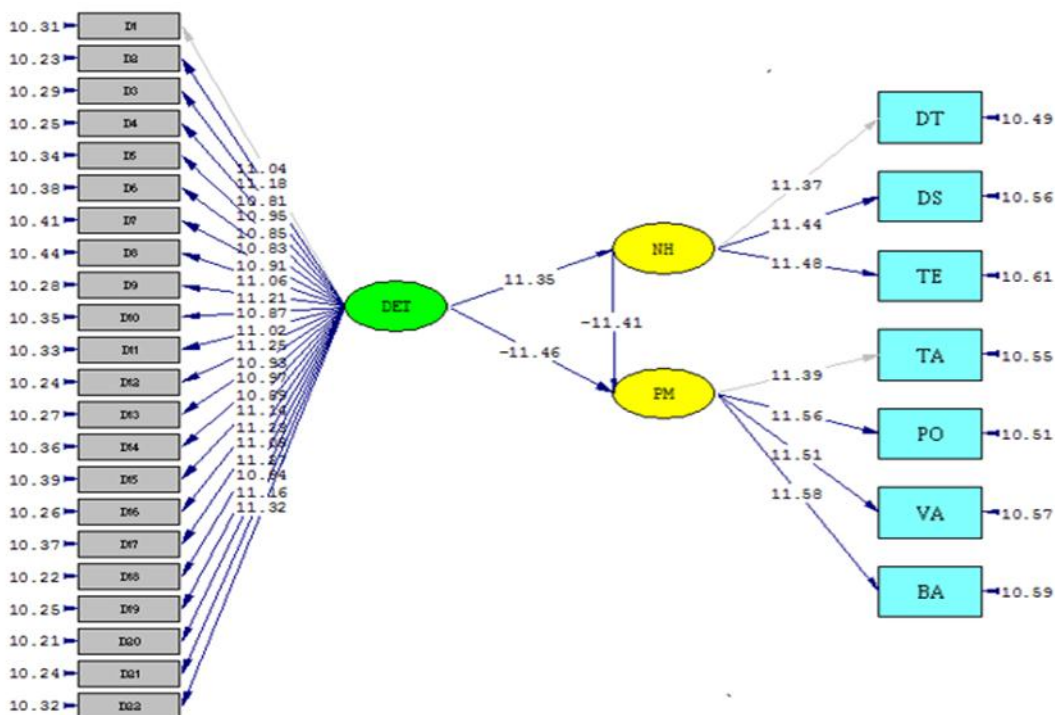
سازه	مولفه	آماره آزمون	سطح معناداری
نارسایی هیجانی	دشواری در تشخیص احساسات	۰/۸۸۳	۰/۱۲۴
	دشواری در توصیف احساسات	۰/۸۴۵	۰/۱۷۹
	تفکر عینی	۰/۸۲۴	۰/۱۸۴
پیوند مدرسه	تفکر انتقادی	۰/۶۸۲	۰/۲۱۱
	تعهد	۰/۴۳۳	۰/۲۹۷
	توان	۰/۷۰۶	۰/۲۰۸
	تعلق	۰/۵۵۴	۰/۲۳۴
دلزدگی تحصیلی		۰/۴۳۵	۰/۲۰۴
			۰/۲۹۹

روابط متغیرهای فرضیه پژوهش، از مدل معادلات ساختاری تأییدی استفاده می‌شود. بدین منظور، پس از رسم ساختار، اضافه نمودن قیود مدل و انتخاب روش ماکسیمم درستنمایی، مدل اجرا شده و نمودار مسیر برازش شکل‌های ۲ و ۳ به دست آمد.

چنانکه در اطلاعات جدول بالا مشاهده می‌شود، سطح معنی‌داری آماره‌ی آزمون کولموگروف-اسمیرنوف برای هر متغیر بزرگتر از ۰/۰۵ است، لذا فرض صفر (نرمال بودن داده‌ها) تأیید و فرض مقابل رد می‌گردد. یعنی، داده‌ها از توزیع نرمال برخوردار هستند. در این بخش، به منظور بررسی

شکل ۱. مدل فرضیه پژوهش در حالت بار عاملی

شکل ۲. مدل فرضیه پژوهش در حالت معناداری ضرایب

شاخص‌ها کفایت آماری دارند. بنابراین، با اطمینان می‌توان دریافت محقق در مورد این شاخص‌ها به برازش نسبتاً کاملی دست یافته است.

با توجه به معیارهای خی دو و RMSEA این مدل برازش مناسبی به داده‌ها ارائه می‌کند. در جدول ۳، مهم‌ترین و متداول‌ترین شاخص‌های برازش آورده شده است. همان‌گونه که در جدول ۳ دیده می‌شود، همه‌ی

جدول ۳. گزیده‌ای از شاخص‌های برازش مهم مدل ترسیمی

شاخص	نام شاخص	اختصار	مقدار	برازش قابل قبول
شاخص‌های برازش مطلق	سطح تحت پوشش (کای اسکوتر)	-	۱۹۲/۸۶	
	شاخص نیکویی برازش	GFI	۰/۹۳	بزرگتر از ۰/۹
شاخص‌های برازش تطبیقی	شاخص نیکویی برازش اصلاح شده	AGFI	۰/۹۴	بزرگتر از ۰/۹
	شاخص برازش تطبیقی	CFI	۰/۹۶	بزرگتر از ۰/۹
شاخص‌های برازش مقتصد	ریشه میانگین مربعات خطای برآورد	RMSEA	۰/۰۵۲	کمتر از ۰/۱

برای بررسی میزان تأثیر مستقیم و غیرمستقیم متغیرهای مستقل بر وابسته لازم است تا اثرات کل، مستقیم و غیرمستقیم برای متغیر درون‌زای مدل ارائه شود که این اثرات در جدول ۵ قابل مشاهده است.

در جدول ۴، ضرایب مسیر به همراه مقادیر تی برای فرضیه‌ی فوق آورده شده است. همان‌طور که مشخص است، مسیرهای مورد آزمون، پذیرفته می‌شوند.

بنابراین، می‌توان چنین نتیجه گرفت که دلزدگی تحصیلی بر پیوند با مدرسه با میانجی‌گری نارسایی هیجانی در دانش‌آموزان مقطع متوسطه تأثیر غیرمستقیم دارد.

جدول ۴. ضرایب مسیر و مقادیر تی

مسیر	ضریب مسیر	مقدار تی	وضعیت
دلزدگی تحصیلی ← نارسایی هیجانی	۰/۷۵	۱۱/۳۵	تأیید شد
نارسایی هیجانی ← پیوند با مدرسه	-۰/۷۸	-۱۱/۴۱	تأیید شد
دلزدگی تحصیلی ← پیوند با مدرسه	-۰/۸۱	-۱۱/۴۶	تأیید شد

جدول ۵. ضرایب مسیر و مقادیر تی

متغیر مستقل	متغیر وابسته	مستقیم	غیرمستقیم	اثر کل
دلزدگی تحصیلی	نارسایی هیجانی	۰/۷۵	----	----
نارسایی هیجانی	پیوند با مدرسه	-۰/۷۸	----	----
دلزدگی تحصیلی	پیوند با مدرسه	-۰/۸۱	۰/۷۵ × -۰/۷۸ = -۰/۵۸	-۱/۳۹

بحث و نتیجه‌گیری

پژوهش حاضر با هدف ارائه مدل ساختاری پیوند با مدرسه بر اساس دلزدگی تحصیلی با میانجی‌گری نارسایی هیجانی در دانش‌آموزان مقطع متوسطه انجام شد. نتایج نشان داد که دلزدگی تحصیلی بر پیوند با مدرسه با میانجی‌گری نارسایی هیجانی در دانش‌آموزان مقطع متوسطه تأثیر

همان‌طور که در جدول ۵ قابل مشاهده است: تأثیر دلزدگی تحصیلی بر پیوند با مدرسه با میانجی‌گری نارسایی هیجانی در دانش‌آموزان مقطع متوسطه به میزان ۱/۳۹- است.

غیرمستقیم دارد. این نتایج با مطالعات (نیک اندام کرمانشاهی و همکاران، ۱۴۰۰؛ رجایی و همکاران، ۱۴۰۰؛ مظلومیان و خزایی، ۱۴۰۰؛ مظلومیان و همکاران، ۱۳۹۶) همخوانی دارد. حقدوست (۱۳۹۸) در پژوهشی به تعیین عوامل مؤثر بر دلزدگی تحصیلی دانش‌آموزان دبیرستانی از دیدگاه معلمان، متخصصان و دانش‌آموزان پرداخت. نتایج نشان داد مهم‌ترین عوامل مؤثر بر دلزدگی دانش‌آموزان دبیرستانی مشکلات و ناراحتی‌های جسمانی، نداشتن اطلاعات در مورد رشته‌های دانشگاهی، نداشتن دبیران مجرب و مشکلات پدر و مادر با یکدیگر بودند. همچنین نتایج پژوهش تومین و همکاران (۲۰۱۴) نشان داد دلزدگی از درس و مدرسه با عملکرد ضعیف تحصیلی و روانشناختی مرتبط است اما دانش‌آموزانی که در حال پیشرفت تحصیلی هستند نیز ممکن است در معرض خطر دلزدگی و خستگی هیجانی و روانشناختی باشند. بنابراین دلزدگی تحصیلی دارای دو جنبه است یکی مربوط به شرایط کلاس که در آن حتی معلمان را در خلال آموزش ناخوشایند می‌بیند؛ جنبه دیگر تحلیل خستگی به عنوان یک ساختار روانی بسیار پیچیده است اما برای بهبود حمایت در موقعیت‌های تدریس مورد نیاز است (شارپ و همکاران، ۲۰۲۰). در تبیین این نتایج می‌توان گفت، که دانش‌آموزانی که دچار مشکل در نارسایی هیجانی هستند به دلیل مشکلات جسمانی و روانی ناشی از این اختلال ممکن است از وجود هیجانات مثبت و منفی خویش آگاهی نداشته باشند و هنگام قرار گرفتن در موقعیت‌های مختلف نتوانند به خوبی از هیجانات خود استفاده کنند؛ زیرا مشکلات جسمانی و روانی آنان باعث می‌شود که آنان در موقعیت‌های اجتماعی، خود را به صورت منفی ارزیابی کنند و کمتر خود را در موقعیت‌های اجتماعی زندگی درگیر کنند که آثار منفی آن می‌تواند به صورت مشکلاتی در ابعاد دلزدگی تحصیلی و کاهش پیوند با مدرسه ظاهر شود، اما آموزش تنظیم هیجان به آنان باعث می‌شود که از وجود هیجانات منفی و تأثیر منفی آن‌ها بر خویش آگاه‌ای پیدا کنند و با باز ارزیابی هیجانات در موقعیت‌های مختلف نسبت به سالم نگه داشتن زندگی هیجانی خویش تلاش کنند و از این طریق میزان مشکلات جسمانی، روانی و به طور خاص دلزدگی تحصیلی خویش را کاهش دهند و باعث افزایش پیوند با مدرسه شوند. دانش‌آموزان دارای نارسایی هیجانی در هنگام تحصیل به احتمال زیاد نمی‌توانند از هیجانات مثبت به صورت مفید استفاده نمایند و در مقابل به میزان زیادی از دشواری در تنظیم هیجانات برخوردارند و این امر موجب

مشکلات دیگری از جمله درک منفی از خویش، نگرانی نسبت به روابط با دیگران و عملکرد اجتماعی نامناسب و به تبع آن عملکرد مناسب تحصیلی در آن‌ها می‌شود که خود دلیلی بر دلزدگی تحصیلی و کاهش پیوند با مدرسه در آنان است.

همچنین در تبیین دیگر نتایج بدست آمده می‌توان چنین بیان نمود که ناتوانی در بیان هیجانات دانش‌آموزان در حیطه وسیعی از هیجان‌ها، مشکلات تطابقی و زمینه‌های موقعیتی دیده می‌شود. این بی‌نظمی آسیب‌پذیری فرآیند نسبت به هیجان و ناتوانی در تنظیم پاسخ‌های شدید همراه با آن در دانش‌آموزان به وجود می‌آورد. خصوصیات این بی‌نظمی عبارتند از: بی‌زاری افراطی نسبت به کسب تجربه هیجانی، ناتوانی در تنظیم برانگیختگی شدید جسمی، مشکل در برگرداندن توجه از محرک هیجانی، آشفتگی شناختی و اختلال در پردازش اطلاعات، کنترل ناکافی رفتارهای تکانشی مربوط به عواطف نیرومند مثبت و منفی، دشواری در سازماندهی و انتخاب فعالیت برای نیل به اهداف غیروابسته به خلق در هنگام برانگیختگی هیجانی و تمایل به انجماد هیجانی در هنگام استرس خیلی بالا، بی‌نظمی فراگیر در حیطه‌های مختلف سیستم هیجانی درونی رخ می‌دهد و شامل ابعاد رفتاری، جسمی، شناختی و تجربی پاسخ هیجانی در دانش‌آموزان می‌شود (خواجه و خضری‌مقدم، ۱۳۹۵).

محدودیت این مطالعه این است که این پژوهش محدود به نمونه مورد بررسی از دانش‌آموزان است که این تعداد نمی‌تواند معرف خوب و کافی برای جامعه باشد. بنابراین تعمیم دادن نتایج فقط به جامعه موردنظر منطقی و امکان‌پذیر است، و برای سطوح دیگر باید با رعایت احتیاط این کار را انجام دهیم. با توجه به نتایج این پژوهش، به دست‌اندرکاران امر مشاوره و آموزش توصیه می‌شود راهکارهای پیوند با مدرسه را به دانش‌آموزان، آموزش داده و همکاری گروهی را تشویق نمایند. همچنین، به معلمان و والدین توصیه می‌شود در کلاس کلیه موانعی که منجر به تعلق کمتر دانش‌آموزان به مدرسه می‌شود را شناسایی نموده و در جهت رفع و تسهیل آن اقدام نمایند. علاوه بر این توصیه می‌شود نسبت به تفاوت‌های فردی دانش‌آموزان با احترام برخورد کنند و از روش‌هایی که رقابت را تشویق نموده و موجب محیط پراسترس گردیده خودداری نمایند، بر یادگیری و درک مطالب تأکید نمایند تا موجب افزایش شایستگی و پیوند با مدرسه دانش‌آموزان شده و فهم عمیق مطالب در آنان ایجاد گردد. از آنجا که دلزدگی

تحصیلی مانعی بر پیشرفت تحصیلی دانش‌آموزان است، لازم است دست اندرکاران امر آموزش، برنامه‌های پیشگیرانه‌ای را در زمینه کاهش اثرات منفی متغیرهای یاد شده تدوین و اجرا کنند. با توجه به تأثیر منفی نارسایی هیجانی بر کاهش دلزدگی تحصیلی پیشنهاد می‌شود معلمان و مربیان از طریق برگزاری کلاس‌های گروهی به شناساندن و برانگیختن احساسات دانش‌آموزان کمک کنند.

ملاحظات اخلاقی

پیروی از اصول اخلاق پژوهش: این مقاله برگرفته از رساله دکتری نویسنده اول در رشته روانشناسی و آموزش کودکان استثنایی در دانشکده روانشناسی دانشگاه تهران است. به جهت حفظ رعایت اصول اخلاقی در این پژوهش سعی شد تا جمع‌آوری اطلاعات پس از جلب رضایت شرکت‌کنندگان انجام شود. همچنین به شرکت‌کنندگان درباره رازداری در حفظ اطلاعات شخصی و ارائه نتایج بدون قید نام و مشخصات شناسنامه افراد، اطمینان داده شد.

حامی مالی: این پژوهش در قالب رساله دکتری و بدون حمایت مالی می‌باشد.

نقش هر یک از نویسندگان: این مقاله از رساله دکتری نویسنده اول و به راهنمایی نویسنده دوم و مشاوره نویسنده سوم استخراج شده است.

تضاد منافع: نویسندگان همچنین اعلام می‌دارند که در نتایج این پژوهش هیچ گونه تضاد منافی وجود ندارد.

تشکر و قدردانی: بدین وسیله از اساتید راهنما و مشاوران این تحقیق و والدینی که در این پژوهش شرکت کردند، تشکر و قدردانی می‌گردد.

References

- Bagby, R. M., Parker, J. D., & Taylor, G. J. (2020). Twenty-five years with the 20-item Toronto Alexithymia Scale. *Journal of Psychosomatic Research*, 131, 109940. <https://doi.org/10.1016/j.jpsychores.2020.109940>
- Daley, S. C. (2019). *School connectedness and mental health in college students* (Doctoral dissertation, Miami University). <https://www.proquest.com/openview/95d60b3eb6d73ce854664ee644337e45/1?pq-origsite=gscholar&cbl=18750&diss=y>
- Dragoslavić, M., & Bilić, V. (2021). Adolescents' Academic Boredom as Predictor of Peer Violence. *Pedagogika*, 142(2), 140-165. <https://www.ceeol.com/search/article-detail?id=987827>
- Edwards, E. R., Shivaji, S., Micek, A., & Wupperman, P. (2020). Distinguishing alexithymia and emotion differentiation conceptualizations through linguistic analysis. *Personality and Individual Differences*, 157, 109801. <https://doi.org/10.1016/j.paid.2019.109801>
- Eren, A., & Coskun, H. (2016). Students' level of boredom, boredom coping strategies, epistemic curiosity, and graded performance. *The Journal of Educational Research*, 109(6), 574-588. <https://doi.org/10.1080/00220671.2014.999364>
- Eugene, D. R., Du, X., & Kim, Y. K. (2021). School climate and peer victimization among adolescents: A moderated mediation model of school connectedness and parental involvement. *Children and Youth Services Review*, 121, 105854. <https://doi.org/10.1016/j.childyouth.2020.105854>
- Farzadenia, M. (1400). The role of Alexithymia in predicting the tendency to risky behaviors based on the mediating role of perceived social support. *Psychological Quarterly*, 25(4), 559-550. (Persian) <https://ensani.ir/file/download/article/653d081f9744a-10732-1402-124.pdf>
- Han, K. (2021). Students' well-being: the mediating roles of grit and school connectedness. *Frontiers in Psychology*, 12, 5356. <https://doi.org/10.3389/fpsyg.2021.787861>
- Haqdoost, H. (2018). Determining the factors affecting the academic boredom of high school students from the point of view of teachers, professionals and students. *Journal of Child Mental Health*, 3(20), 242-255. (Persian) <http://dx.doi.org/10.29252/jcmh.6.3.21>
- Huang, L. (2022). Exploring the relationship between school bullying and academic performance: The mediating role of students' sense of belonging at school. *Educational Studies*, 48(2), 216-232. <https://doi.org/10.1080/03055698.2020.1749032>
- Hurd, N. M., Hussain, S., & Bradshaw, C. P. (2018). School disorder, school connectedness, and psychosocial outcomes: Moderation by a supportive figure in the school. *Youth & Society*, 50(3), 328-350. <https://doi.org/10.1177/0044118X15598029>
- Imani, M & Dehghan, M. (2019). Comparison of defensive styles, Alexithymia and maladaptive schema in people with asthma and normal people. *Journal of Psychological Science*, 19(92), 957-966. (Persian) <http://psychologicalscience.ir/article-1-736-fa.html>
- Jarahi, Sh; Gudarzi, M & Madahi, M. I. (1402). The effect of behavioral activation therapy with guided mental imagery on the amount of temptation, perceived stress and positive-negative emotional cognitive regulation of substance-dependent adolescents. *Journal of Psychological Science*, 22(126), 1207-1224. (Persian) <http://psychologicalscience.ir/article-1-1933-fa.html>
- Jones, S. E., Ethier, K. A., Hertz, M., DeGue, S., Le, V. D., Thornton, J., ... & Geda, S. (2022). Mental health, suicidality, and connectedness among high school students during the COVID-19 pandemic—Adolescent Behaviors and Experiences Survey, United States, January–June 2021. *MMWR supplements*, 71(3), 16. <https://www.cdc.gov/mmwr/volumes/71/su/su7103a3.htm>
- Jordan, K. D., & Smith, T. W. (2017). The interpersonal domain of alexithymia. *Personality and Individual Differences*, 110, 65-69. <https://doi.org/10.1016/j.paid.2017.01.027>
- Justin, S. (2020). Enhancing School Connectedness in Vulnerable Youth Through Arts Education: Considerations for Education Systems in St. Lucia. *Antistasis*, 10(2). <https://journals.lib.unb.ca/index.php/antistasis/article/download/31284/1882526525>
- Kayani, Qh & Mousavi, S. J. (2018). The role of Alexithymia, arousal and emotional intelligence in predicting substance abuse disorder relapse. *Journal of Psychological Science*, 18(76), 476-477. (Persian) <http://psychologicalscience.ir/article-1-49-fa.html>

- Khan, S., Sadia, R., Hayat, S. Z., & Tahir, S. (2019). Relationship between academic boredom, learning climate and academic motivation among university students. *Pakistan Journal of Psychological Research*, 621-638. https://pjpr.scione.com/newfiles/pjpr.scione.com/97/97-PJPR_1.pdf
- Khawaja., F & Khazri Moghadam., N. (2015). The relationship between Alexithymia and interpersonal problems with marital satisfaction in married female nurses. *Journal of Psychology*, 14(7), 630-638. (Persian) <http://unmf.umsu.ac.ir/article-1-2848-fa.html>
- Lane, R. D. (2020). Alexithymia 3.0: reimagining alexithymia from a medical perspective. *BioPsychoSocial Medicine*, 14(1), 1-8. <https://doi.org/10.1186/s13030-020-00191-x>
- Mazlounian., S & Khazaei, S. (1400). Causal model of classroom psychosocial climate and feeling of academic boredom with the mediating role of academic self-efficacy in second year high school students. *Journal of Educational Psychology Studies*, 42(11), 178-212. (Persian) <https://dorl.net/dor/20.1001.1.23456523.1396.5.2.6.7>
- McCabe, E. M., Davis, C., Mandy, L., & Wong, C. (2022). The role of school connectedness in supporting the health and well-being of youth: Recommendations for school nurses. *NASN School nurse*, 37(1), 42-47. <https://doi.org/10.1177/1942602X211048481>
- Nik Andami Kermanshahi., H; Safai Rad., I; Erfani., N & Yarahamdi., Y. (1400). The role of negative perfectionism, emotional regulation difficulty and self-impairment in predicting academic boredom of second-year high school male students. *School Psychology Quarterly*, 2(38), 179-155. (Persian) [10.22098/JSP.2021.1184](https://doi.org/10.22098/JSP.2021.1184)
- Nikdel., F; Kadivar., P; Farzad., V & Karimi., Y. (1389). Investigating the psychometric indicators of the class perception questionnaire. *Educational Measurement Quarterly*, 1 (1), 1-23. (Persian) https://jem.atu.ac.ir/article_2642.html
- Peres, V., Corcos, M., Robin, M., & Pham-Scottez, A. (2020). Emotional intelligence, empathy and alexithymia in anorexia nervosa during adolescence. *Eating and Weight Disorders-Studies on Anorexia, Bulimia and Obesity*, 25(1), 1-8. <https://doi.org/10.1007/s40519-018-0482-5>
- Rajaei., A; Nadi, M A., & Manshai, Gh. (1400). Identifying motivational components of attachment to school in 10th grade students. *Management Journal of Organizational Training*, 10(2), 159-186. (Persian) <http://dx.doi.org/10.52547/MEO.10.2.159>
- Sharp, J. G., Hemmings, B., Kay, R., Murphy, B., & Elliott, S. (2017). Academic boredom among students in higher education: A mixed-methods exploration of characteristics, contributors and consequences. *Journal of Further and Higher Education*, 41(5), 657-677. <https://doi.org/10.1080/0309877X.2016.1159292>
- Sharp, J. G., Sharp, J. C., & Young, E. (2020). Academic boredom, engagement and the achievement of undergraduate students at university: A review and synthesis of relevant literature. *Research Papers in Education*, 35(2), 144-184. <https://doi.org/10.1080/02671522.2018.1536891>
- Sharp, J. G., Zhu, X., Matos, M., & Sharp, J. C. (2021). The Academic Boredom Survey Instrument (ABSI): a measure of trait, state and other characteristic attributes for the exploratory study of student engagement. *Journal of Further and Higher Education*, 45(9), 1253-1280. <https://doi.org/10.1080/0309877X.2021.1947998>
- Tuominen-Soini, H., Salmela-Aro, K. (2014). Schoolwork engagement and burnout among Finnish high school students and young adults: Profiles, progressions, and educational outcomes. *Developmental psychology*, 50(3), 649 <https://psycnet.apa.org/doi/10.1037/a0033898>
- Zamariola, G., Vlemincx, E., Corneille, O., & Luminet, O. (2018). Relationship between interoceptive accuracy, interoceptive sensibility, and alexithymia. *Personality and Individual Differences*, 125, 14-20. <https://doi.org/10.1016/j.paid.2017.12.024>